

*Τσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ.
117, 14)*

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΤΙΩΣ ΕΚΛΑΜΨΑΝΤΑ
ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
Ν Ι Κ Η Φ Ο Ρ Ο Ν
ΤΟΝ ΛΕΠΡΟΝ
ΤΟΥΠΙΚΛΗΝ ΤΖΑΝΝΑΚΑΚΗΝ

*

*

* * * * *

*

*

Ἀθῆναι 2020

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΤΙΩΣ ΕΚΛΑΜΨΑΝΤΑ
ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΝ
ΤΟΝ ΛΕΠΡΟΝ
ΤΟΥΠΙΚΛΗΝ ΤΖΑΝΝΑΚΑΚΗΝ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ Δ΄ Ἰανουαρίου

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον,
 μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ἀγογγύστως τὰς πληγὰς ἐνεγκόντα
 τῆς λέπρας μέλψωμεν, σεπτὸν Νικηφόρον,
 ὡσπερ Ἰὼβ τὸ πρότερον καὶ τὴν ἐν δεινοῖς
 καρτερίαν ἄσμασιν, οἱ ἐν ταῖς ἀσθενείαις
 ἀλγεινῶς τρυχόμενοι καὶ βοήσωμεν πίστει·
 Ἐκ νοσημάτων πάντας χαλεπῶν
 τοὺς σοὺς ἰκέτας ταχέως ἀπάλλαξον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,
 τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
 Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
 τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων;
 Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
 Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
 σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὕ ἡ ἀκροστιχίς·
" Νικηφόρε, νικητὴν ἐν νόσοις δεῖξόν με.
Χ."

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Νοσοῦντων ὁ ἄμισθος ἰατρός,
 λεπρὲ Νικηφόρε,
 Θείας Χάριτος ποταμέ,
 τοῖς νόμασι θείων πρεσβειῶν σου
 ἡμῶν δεινὰς ἀσθενείας θεράπευσον.

Ἴάτρευσον πάθη τὰ σαρκικὰ
 ἡμῶν, Νικηφόρε,
 προστρεχόντων ταῖς σαῖς λιταῖς
 πρὸς τὸν ἰατῆρα τῶν σωμάτων
 καὶ τῶν ψυχῶν, Ἰησοῦν, τὸν ἀνάργυρον.

Κοσμῆτορ, πανόσιε, τῶν λεπρῶν,
 ἰδεῖν, Νικηφόρε,
 κατηξίωσαι τοῦ Χριστοῦ
 τὸ κάλλος τὸ ἀρρήτον προσώπου,
 Οὕ καὶ ἡμᾶς κατιδεῖν καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη μερόπων καταφυγὴ
 ἐν βίου ἀνάγκαις,
 περιστάσεσι ζοφεραῖς
 καὶ νόσοις καὶ θλίψεσι, Παρθένε,
 ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν καὶ συμπτώσεων.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Φρέαρ βλῦζον ἐπώφθης
 τοῖς ἀλγεινῶς στένουσι
 νόματα, σεπτέ, ὑγιείας,
 ἄμφω δυνάμεως
 καὶ σθένους, μάκαρ λεπρέ,
 θαυματουργὲ Νικηφόρε,
 ὃν Χριστὸς ἀνέδειξε
 Χάριτος πέλαγος.

Ὁσιώτατε πάτερ,

ὁ τῶν λεπρῶν δίοδον
 τὴν στενὴν ἀνύσας προθύμως
 καὶ εἰς θεώσεως
 φθάσας σαφῶς πλατυσμόν,
 δός, Νικηφόρε, λιταῖς σου
 πᾶσιν εὐφημοῦσί σε
 ἄμφω ὑγίειαν.

Ραντισμῶ χάριτός σου,
 φίλε Θεοῦ γνήσιε,
 πάντας καθαγιάζε, πάτερ,
 σοὶ καταφεύγοντας
 ἐν τοῖς τοῦ βίου δεινοῖς
 καὶ πειρασμοῖς, Νικηφόρε,
 ὃν Θεὸς δι' ἄφατον
 πίστιν ἠγίασεν.

Θεοτοκίον.

Ελεοῦσα Παρθένε,
 Μητέρα Θεοῦ ἄχραντε,
 Νικηφόρου Θείου πρεσβείαις
 πᾶσι κατάπεμψον
 θεόθεν τοὺς οἰκτιρμοὺς
 τοῦ εὐϊλάτου Υἱοῦ σου
 καὶ Αὐτοῦ τὸ ἄμετρον,
 Δέσποινα, ἔλεος.

Θεράπευσον
 δεινῶς νοσοῦντας, πανόσιε Νικηφόρε,
 ὁ τῆς λέπρας στερῶς σταυρὸν βαστάσας, τῇ χάριτι
 πλουσίως δοθείση σοι οὐρανόθεν.

Επίβλεψον
 ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
 ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
 καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Στενὴν ἀτραπὸν τῆς λέπρας Θεία Χάριτι
 ἀνύσας καλῶς εἰς πλάτος, πάτερ Ὅσιε,
 Νικηφόρε, ἔφθασας

τῆς θεώσεως· ὅθεν ἀπείληφας
τὴν χάριν πέμπειν πᾶσι θαυμαστῶς
νοσοῦσι πλουσίως τὰ ἰάματα.

Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Νικηφόρε, ἀγῶνάς σου
καὶ ὑπομονήν σου ἐν ἀσθενείαις σου
ὁ Θεοῦ Υἱὸς θεώμενος
ἔδειξέ σε κρήνην τῶν ἰάσεων.

Ἰατρεύεις νοσήματα
χαλεπὰ τῇ χάριτι Θείου Πνεύματος,
Νικηφόρε, λέπρας στίγματα
ὁ βαστάζων, ἔνθεε, ἐν σώματι.

Καθαγίασον, Ὅσιε
Νικηφόρε, νάμασι σῶν δεήσεων
πρὸς τὸν Ὑψιστον τοὺς σπεύδοντας
προσκυνῆσαι θήκην τῶν λειψάνων σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐν μήτρᾳ βαστάσασα
τὸν ἀεὶ βαστάζοντα κόσμου σύμπαντα,
Νικηφόρου παρακλήσεσι
πάντας ἐπευλόγει τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Τύπον ἀρετῶν
ὡς παντοδαπῶν τιμῶντές σε,
Νικηφόρε, ἐκδεχόμεθα λιτὰς
διαθέρμους σου πρὸς Κύριον τὸν εὐσπλαγχνον.

Ἡσχυνας ἐχθρὸν
τῇ ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ σου
καὶ ἐν νόσοις ἀκραιφνεῖ ὑπομονῇ,
Νικηφόρε, ἱκετῶν σου φύλαξ ἄγρυπνε.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν,
Νικηφόρε, παρακλήσεσι

καταπαύων τὰ σκιρτήματα σαρκός,
ἀσθενείας ἀγογγύστως ἥς ὑπέμεινας.

Θεοτοκίον.

Ἐμπλησον χαρᾶς,
 Μητερ, καὶ ἀγαλλιᾶσεως
 τὰς καρδίας οἰκετῶν σου, ἀγαθὴ
 Θεοκῦμον, Νικηφόρου παρακλήσεσι.

ᾠδὴ στ´. Τὴν δέησιν.

Νικήτορας σαῖς εὐχαῖς ἀνάδειξον,
 Νικηφόρε, κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων
 τοὺς σὲ τιμῶντας ὡς λεπροκομείου
 σεπτὸν οἰκῆτορα καὶ ἰσοστάσιον
 Ἀνθίμου, τοῦ πανευλαβοῦς
 ἱερέως ἐν Χίῳ, ἀσκήσεως.

Νῦν στένοντας, Νικηφόρε Ὅσιε,
 εὐσεβεῖς ἐκ τοῦ ἰοῦ πανδημίας,
 τοῦ κεκλημένου κορώνης, εὐχαῖς σου
 θεοπειθέσιν ἀνάψυξον τάχιστα,
 ἵνα ὑμνῶμέν σε τρανῶς
 ἰατρὸν ὡς νοσοῦντων θεόσδοτον.

Ὁδήγησον τοὺς πανδήμως στένοντας
 ἐκ λοιμῶδους ἀσθενείας πρὸς δόμους
 ἀγαλλιᾶσεως καὶ ὑγιείας,
 σημειοφόρε λεπρέ, πάτερ Ὅσιε,
 ὁ ὀδηγήσας πρὸς Θεόν,
 Νικηφόρε, ἐν βίῳ σὰ βήματα.

Θεοτοκίον.

Σὲ μέλλομεν, Θεοτόκε Δέσποινα,
 καθ' ἐκάστην εὐσεβῶν αἰ χορεῖται,
 ὡς γλυκασμὸν τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων
 καὶ θλιβομένων χαράν, Μητερ, δούλων σου
 ἐκδεχομένων σὰς εὐχὰς
 πρὸς Υἱόν σου, Θεὸν τὸν εὐτίλατον.

Θεράπευσον

δεινῶς νοσοῦντας, πανόσιε Νικηφόρε,
 ὁ τῆς λέπρας στερῶς σταυρὸν βασιτάσας, τῆ χάριτι

πλουσίως δοθείση σοι οὐρανόθεν.

Ἄχραντε,

ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὁν αἰωρούμενον εἶδεν Εὐμένιος
ἐν προσευχῇ, Νικηφόρον, τιμήσωμεν,
τοῦ λεπροκόμου Ἀνθίμου ὁμότροπον,
ὡς ἱατρὸν ἀσθενούντων ἀνάργυρον,
λεπρόν, τυφλὸν καὶ παράλυτον Ὅσιον.

Προκείμενον. Οἱ Τερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσσονται
δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιᾶσαι
ἀγαλλιᾶσονται.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
Ὁσίου Αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι΄ 9 -16).

Ὅρα εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς ΙΓ΄ Νοεμβρίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν
τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ
ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ
ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ
ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ
εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων, ὁ μισθωτὸς δὲ
καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια,
θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα
καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ
σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι
μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν
προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω
τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς
γινώσκει με ὁ πατὴρ καὶ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ
τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα
πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης·
κάκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου
ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου
 πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
 ἐξάλειψον τὰ πλήθη
 τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
 πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
 ἐξάλειψον τὰ πλήθη
 τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
 ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πάμπτωχε ὁμότροπε
 παραβολῆς τοῦ Λαζάρου,
 Νικηφόρε Ὅσιε,
 ἐν Ναῶ οὗ ἔψαλλες
 τῷ Παντάνακτι,
 τῷ αὐτοῦ, πάντιμε
 πάτερ, φερωνύμῳ
 ἐν λεπροκομείῳ, ἅπαντας
 τοὺς σοὶ προστρέχοντας
 ἐν ἀγκάλαις ἐπαναπαύεσθαι
 τοῦ Ἀβραάμ ἀξίωσον
 μετὰ πότιμον σαῖς παρακλήσεσιν,
 ὧν περ ἀπολαύεις
 ὡς σκεῦος καθαρὸν ὑπομονῆς
 καὶ συμπαθείας πρὸς κάμνοντας
 καὶ ἐν βίῳ στένοντας.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Οἱ ἐν νόσοις ὡς θεῖον
 ἰατρὸν σὲ τιμῶντες,
 λεπρὲ πανόσιε,
 προσφεύγομεν σῆ σκέπη,
 θεόφρον Νικηφόρε,

θείας Χάριτος σκῆνωμα,
θεραπευτὰ ταχινὲ
τῶν σοὶ καταφευγόντων.

Ἰκετῶν σου ἀκέστωρ,
Νικηφόρε, ὑπάρχεις
ταχύς, ὁμόσκηνε
ἐν δόξῃ Εὐμενίῳ
ὀλβίῳ καὶ Ἀνθίμῳ,
μεθ' ὧν νέμεις ὑγίειαν
ἄμφω τοῖς ὕμνοις λαμπροῖς
νῦν μεγαλύνουσί σε.

Σωτηρίας πρὸς τρίβους,
Νικηφόρε, ὁδήγει
τοὺς σοὶ προστρέχοντας
καὶ σὲ ὕμνολογοῦντας
ὡς γαληνὸν λιμένα
τῶν πιστῶν καὶ πανεύδιον
ἐν βίῳ, οἴμοι, δεινῶς
θαλαττευσόντων, μάκαρ.

Θεοτοκίον.

Δέξαι ὕμνον, Παρθένε,
εὐλαβῶν σου προσφύγων,
Θεογεννήτρια,
τῶν σὲ μεγαλυνόντων
διάσωμα ὡς κόσμου,
καὶ ὕμνούντων τὰ σκάμματα
τοῦ νέου ἐν ἀσκηταῖς
ὀσίοις, Νικηφόρου.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Εξάρπασόν με
ὀνύχων τοῦ παλαμναίου,
Νικηφόρε λεπρέ, ὁ μανίας
ἐκφυγὼν ἀσκήσει
αὐτοῦ καὶ ταπεινώσει.

Ἰκάνωσόν με
τυχεῖν εὐκλείας τῆς θείας,
Νικηφόρε, ἧς ἐπαπολαύεις

ὡς κοσμήτωρ νέος
Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Ενίας θείας
ἐν οὐρανοῖς, Νικηφόρε,
καταξίωσον σοὺς ὑμνηπόλους,
σπεύδοντας ἐν δίναις
τῇ σῇ ἐπιστάσει.

Θεοτοκίον.

Ὁμβρισον πᾶσι
τὸν ὑετὸν σῆς ἀγάπης,
ὀμβροτόκε νεφέλη, Παρθένε,
Νικηφόρου θείου
ψεκάσι συμπαθείας.

Ῥδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Νῦν σὲ παρακαλοῦμεν·
Δόξης αἰωνίου
καὶ οὐρανῶν χαρμονῆς καταξίωσον
τοὺς εὐλαβῶς, Νικηφόρε, σὲ μακαρίζοντας.

Μὴ παύσῃ, Νικηφόρε
μάκαρ, οὐρανόθεν
ἐκδυσωπῶν τὸν Θεον δοῦναι ἅπασιν
ἄμφω ὑγίειαν, πάτερ, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Εν βίῳ ἀγογγύστως
ὁ καθυπομείνας
τῆς λέπρας μάστιγα, πάτερ, ἀξίωσον
τοὺς εὐσεβεῖς ὑπομένειν δεινὰ νοσήματα.

Θεοτοκίον.

Χριστοῦ τοῦ Ζωδότη
Μῆτερ γλυκυτάτη,
τοῦ Νικηφόρου θερμαῖς παρακλήσεσι
εἰς χαρμονὴν τὰς ὁδύνας ἡμῶν μετάστρεψον.

Ἄξιόν ἐστι.... **καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.**

Παριδόντα λέπραν σωματικὴν
ἐν ἐσχάτοις χρόνοις

καὶ καθάραντα τὴν ψυχὴν
 προσευχῆ συντόνῳ,
 θεόπνουν Νικηφόρον,
 οὗ λείψανα βλυστάνει
 μύρον, τιμήσωμεν.

Χαίροις, τῶν νοσοῦντων ὁ ἰατρός,
 χαίροις, Νικηφόρε,
 ὁ τὴν λέπραν τὴν σαρκικὴν
 πίστεώς σου σθένει
 σαφῶς μεταποιήσας
 εἰς ψυχικὴν σου ῥῶσιν,
 πάτερ, καὶ δύναμιν.

Ἐχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν
 ὡς πνευματοφόρος
 καὶ πανόσιος ἀσκητής,
 Νικηφόρε, πάντας
 ἐκλύτρωσαι κινδύνων,
 τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας,
 νόσων καὶ θλίψεων.

Χαίροις, τῶν Χανίων σεπτὸς βλαστός,
 τοῦ Σιλικαρίου
 τὸ ἐκβλάστημα τὸ σεπτόν,
 χαίροις, Νικηφόρε,
 λεπροκομείου Χίου
 οἰκῆτορ θεοφόρε,
 πάτερ, καὶ σέμνωμα.

Χαίροις, ὀλετήριον ταχινὸν
 τοῦ ἰοῦ κορώνης,
 Νικηφόρε θαυματουργέ,
 χαίρις, θαυμασίων
 ὁ αὐτουργὸς καὶ κρήνη
 παντοίων ἰαμάτων,
 ἡ ἀκεσώδυνος.

Χαίροις, Νικηφόρε, ὁ τῶν λεπρῶν
 σὺν Ἀνθίμῳ θείῳ
 ὁ διάκονος ἀληθῶς,
 χαίροις, Εὐμενίῳ
 ὁ δείξας τῷ ὀσίῳ

σὴν κεκρυμμένην χάριν
ἅμα καὶ δύναμιν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

**Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Τὸν γνωστὸν τοῖς Ἀγγέλοις Χριστοῦ καὶ ἄγνωστον
τοῖς χοϊκοῖς, Νικηφόρον,
θεοειδῆ μοναχόν,
κατ' ἐχθροῦ τοῦ παλαμναίου νίκας φέροντα,
ἀνευφημήσωμεν τυφλὸν
καὶ παράλυτον λεπρόν,
ὡς Ἄγγελον σαρκοφόρον,
βοῶντες· Πάτερ, δυσώπει
Χριστῷ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

**Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·
Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Εὐλου.**

Πᾶσι, Νικηφόρε, εὐλαβῶς
σπεύδουσι τῇ σῆ παρρήσίᾳ
πρὸς ἰατρὸν τῶν ψυχῶν
καὶ σωμάτων, Κύριον
τὸν πολυεὐσπλαγχνον,
Θείας Χάριτος σκῆνωμα,
λεπρέ, παρειμένε
καὶ τυφλέ, κατάπεμψον
ἄμφω ὑγίειαν,
τοῖς ἐν ἀσθενείαις κειμένοις,
ἵνα σὲ τιμῶμεν ὡς νόσων
ἀλγεινῶν ταχὺ ἀλεξιτήριον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

**Νικηφόρε, ἰοῦ κορώνης συντήρει
πιστοὺς ἀνωτέρους, βοᾶ Χαραλάμπης.**

Τ Ε Λ Ο Σ

Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α

Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω

Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν

Αριθμ. Καταλ. Π 750 / 16 -3-20